

aabnes. Besidderne. Afgang til at erholde Selveiendom paa Lodderne læfter den paa samme fatte. Værdie, at de derefter inden en Frist, der formenes passende, at kunne ansættes til 3 Maaneder, have at afgive Erklæringer, om de ønske at overtage Lodderne til Eiendom paa de bestemte Vilkaar, og at de Lodder, som ikke paa denne Maade gaae over til Selveiendom, skulle, naar Leieaalet udløber, uskrivelig sælges til Eiendom, enten ved offentlig Auction eller underhaanden, naar der for samme kan opnaaes den Priis, hvortil de blive ansatte. sfr. § 3; dog at det, saafremt det er en Troepart, der skal sælges, i Analogie af Bestemmelsen i Slutningen af § 5, skal staae den eller dem, der eie den øvrige Deel af Troen, frit at forlange sig Troeparten overdragen til Eiendom for den høieste Priis, som nogen Anden vil give for den.

§ 4 er ikke optaget nogen Bestemmelse om, hvorledes Skjoderne blive at udstede, naar Troen besiddes af Flere i Forening, saaledes at de enkelte Lodtagere, uagtet Troen fremtræder som en Heelhed, alligevel besidde hver sit bestemte Stykke af samme. For dette Tilfælde, som er temmelig almindeligt for de heromhandlede Troer, at bestemme, at de paagældende Besiddere skulle tage et Skjode paa den hele Tro, er fundet mindre hensigtsmæssigt, thi ligesom den Grund, der herfor kunde paabe-raabes, at der i dette Tilfælde i Almindelighed vil finde et virkelig Sameie Sted med Hensyn til det Gjerde, der indeslutter hele Troen, ikke i og for sig er til Hinder for, at der udstedes Skjode for hver enkelt Troepart, saaledes maa det ogsaa erkendes, at det ofte vil kunne være af Bigtighed for vedkommende Eier at kunne oplyse sin Adkomst til det paagældende Troestykke, navnlig ved senere Dispositioner over samme. Det er derfor anseet for rigtigst ikke at optage en saadan Bestemmelse, men derimod at overlade det til de paagældende Sambesiddere, enten at tage Skjode paa hvert enkelt Stykke for sig eller et samlet Skjode paa det Hele.

ad § 3

Naar det i denne § er foreslaaet, at Kjøbe-

summen for hver Tro skal bestemmes til det fem og tyvedobbelte af den Leie, som de nuværende Besiddere aarlig have erlagt, da kan der reises grundet Tvivl om, hvorvidt denne Fremgangsmaade til at udfinde Troernes Værdie er rigtig. Som allerede er bemærket, ere Troerne nemlig til forskjellige Tider, og under forskellige Forhold, af Fæsterne paa Husegaard overdragne. Vedkommende til Benyttelse, ofte endog uden at nogen Approbation paa Overdragelsen er erhvervet hos Amtet. Overdragelsen grunder sig saaledes paa en privat Overenskomst, der kan være foranlediget ved særegne Omstændigheder, saasom Benskabs- og Familieforhold, eller derved, at Bederlag for Benyttelsen er oppebaaret paa anden Maade o. s. v., og nu at gjøre en saadan Overenskomst til Rettesnor for den Afhændelse, som skal finde Sted ifølge Lov, kan vistnok let medføre endel Ulighed, da der savnes Garanti for, at de Afgifter, som de nuværende Besiddere aarlig erlægge, i og for sig ere passende og ligelige i Forhold til hinanden indbyrdes. Det kunde derfor synes, at der her var god Anledning til at søge Forholdet ordnet paa en anden Maade, og da navnlig saaledes, at Troerne bleve tagede af uvillige af Retten udmeldte Mænd under Landfogdens Ledelse til en Værdi, som de, uden at noget Hensyn tages til de paa enkelte af dem opførte Bygninger, der ere Besiddernes Eiendom, maae antages nu at ville have i Handel og Wandel, og at der derefter fra denne Burderingssum droges de Omkostninger, som maae antages at være medgaaede til Troernes Indbegning og Opdyrking, hvorefter det da udkomne Beløb burde betragtes som Kjøbesummen. Herved vilde man vistnok opnaae en mere paalidelig og mindre vilkaarlig Maalestof for Troernes Værdi, end den i Sen foreslaaede, men, saaledes som dette Forhold har udviklet sig, turde der dog være overveieende Grunde for at give denne Fortrinet.

Selv om Man nemlig ikke vil lægge videre Vægt paa den Omstændighed, at de omhandlede Jordstykker hidtil ikke som fri Eiendom have været i almindelig Handel og Wandel, og at saaledes Burderingen vil have sine særegne Ban-